

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 14—20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 10: 25—37
7.00- 9.30πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
10.00- 11.30πμ Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Αγ. Ματθαίου, Αποστόλου
και του Ευαγγελιστού

7.30πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία
7.00μμ Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.

Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για το Χριστό
καί την πίστι μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—

Επιστολή – Έβρ. 9: 1-7

Ευαγγέλιο— Λουκ. 10: 38-42, 11: 27-28

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ— ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

«Πρέπει και ημείς, αδελφοί μου, οι ευσεβείς χριστιανοί, να νηστεύωμεν πάντοτε, με περισσότερον την Τετράδη, διότι επουλήθηκε ο Κύριος και την Παρασκευή διατί εσταυρώθη. Ομοίως, έχομε χρέος να νηστεύωμεν και τες άλλες Τεσσαρακοστές, καθώς εφώτισε το Άγιον Πνεύμα τους αγίους Πατέρας της Εκκλησίας μας και μας έγγραφαν δια να νηστεύωμεν, να νεκρώνωμεν τα πάθη, ταπεινώνωμεν τη σάρκα, το σώμα, όπου είναι ένας λύκος, ένα γουρούνι, ένα θηρίον, ένα λιοντάρι... Φυλάγετε αυτές τις τέσσερες Τεσσαρακοστές, χριστιανοί μου... Αν είσθε χριστιανοί, πρέπει να τες φυλάγετε, μάλιστα την Μεγάλην Τεσσαρακοστή».

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 10, 25-37)

Με μια συνάντηση που είχε ο Κύριος με κάποιον νομικό της εποχής εκείνης, αγαπητοί μου αδελφοί, ξεκινάει η διήγηση του σημερινού Ευαγγελίου. Μια συνάντηση που στάθηκε αφορμή για να διηγηθεί ο Χριστός μας μια πανέμορφη παραβολή. Την παραβολή του καλού Σαμαρείτη, που στην ουσία ήταν μια απάντηση στην ερώτηση του νομικού εκείνου, για το ποιος είναι αληθινά ο πλησίον μας, που πρέπει να αγαπήσουμε σαν τον εαυτό μας.

Ο Χριστός κατορθώνει μέσα από αυτή την παραβολή, που αποτελεί ένα από τα αριστουργήματα αυτής της διδακτικής μορφής, να πει αυτά που δεν θα μπορούσαν να ειπωθούν με σειρά ολόκληρη ομιλιών και κηρυγμάτων και έτσι να μας γνωστοποιήσει διαχρονικά, ότι για να κληρονομήσουμε την αιώνιο ζωή πρέπει να αποδεχθούμε την αγάπη του Θεού και έπειτα να την προσφέρουμε αδιάκοπα στους άλλους ανθρώπους.

Ας δούμε όμως από κοντά, αδελφοί μου, την παραβολή του καλού Σαμαρείτη. Κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά, κάποιος άγνωστος άνθρωπος κατερχόμενος από την Ιερουσαλήμ προς την Ιεριχώ έπεσε σε χέρια ληστών και αφού τον λήστεψαν τον τραυμάτισαν συγχρόνως θανάσιμα. Ο τραυματισμένος ταξιδιώτης έχει ανάγκη άμεσης βοήθειας και περίθαλψης. Παρά την ατυχία του, όμως, και κατά συγκυρία παρουσιάζονται στον δρόμο εκείνο ένας Ιερέας και ένας Λευίτης. Ως εδώ η διήγηση κινείται ομαλά και εκεί που θα περιμέναμε μια φυσιολογική εξέλιξη των γεγονότων, προστασία δηλαδή και περίθαλψη του άτυχου ταξιδιώτη, η παραβολή μας αποκαλύπτει την τραγική αλήθεια ότι και οι δύο άντρες «αντιπαρήλθαν», αδιάφοροι για την τύχη και τη ζωή αυτού του ανθρώπου. Μπορούμε να φανταστούμε τις κραυγές πόνου και τις παρακλήσεις του δύστυχου αυτού ανθρώπου για βοήθεια και από την άλλη την εγκληματική

αδιαφορία του Ιερέα και του Λευίτη.

Στη συνέχεια η παραβολή μας παρουσιάζει να περνάει από την περιοχή εκείνη ένας Σαμαρείτης, ο οποίος μόλις αντιλήφθηκε το γεγονός προσέρχεται αμέσως, πλησιάζει τον τραυματισμένο, τον σπλαχνίζεται και του παρέχει τις πρώτες βοήθειες. Έπειτα τον επιβιβάζει στο ζώο του και τον μεταφέρει στο πιο κοντινό πανδοχείο καλύπτοντάς του μάλιστα και τα αναγκαία έξοδα.

Αδελφοί μου, με την παραβολή αυτή ο Κύριος θέλει να μας αποκαλύψει μια πολύ σημαντική αλήθεια. Και λέω σημαντική γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε πως όλη αυτή η διήγηση δεν είναι τίποτα άλλο από μια απάντηση στο ερώτημα πως θα κερδίσουμε και 'μεις την αιώνια ζωή. Και η απάντηση του Κυρίου σήμερα είναι απλή. Για να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή πρέπει να γίνουμε και 'μεις πλησίον.

Και πως θα το καταφέρουμε αυτό; Όταν θα σταματήσουμε να προβάλλουμε μόνο το εγώ μας, γιατί ο εγωισμός δεν μας αφήνει ποτέ να βλέπουμε τις ανάγκες των άλλων ανθρώπων. Σήμερα βλέπουμε στο δρόμο ανθρώπους που χρειάζονται βοήθεια και «αντιπαρερχόμεθα». Ζούμε στην ίδια πολυκατοικία με συνανθρώπους μας και καλά - καλά δε τους γνωρίζουμε. Πολλές φορές πηγαίνουμε στην Εκκλησία, ακούμε το λόγο του Θεού τακτοποιώντας τις θρησκευτικές μας υποχρεώσεις, αλλά στη συνέχεια ξανά παίρνουμε το δρόμο του ατομισμού, χωρίς να δίνουμε στα έργα μας θέση στους αδελφούς μας.

Πλησίον θα γίνουμε αδελφοί μου όταν θα μοιάσουμε και 'μεις με τον τρίτο οδοιπόρο της παραβολής. Με τον καλό Σαμαρείτη δηλαδή, ο οποίος φανέρωσε την αγάπη του Χριστού στον συνάνθρωπό του. Δεν σκέφτηκε ούτε λεπτό την έχθρα που υπήρχε ανάμεσα στους Σαμαρείτες και στους Ιουδαίους, δείχνοντας ότι η αγάπη του Θεού δεν έχει όρια. Φρόντισε τον τραυματία χωρίς να φοβηθεί καθόλου για την δική του ζωή, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι και ο ίδιος θα μπορούσε να γίνει θύμα των ληστών, δείχνοντας έτσι ολοκληρωμένη και τέλεια αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Ακούστε λίγο μια πολύ σχετική με το θέμα μας ιστορία, που διηγήθηκε κάποτε ένας σύγχρονος γέροντας της εποχής μας, ο Γέροντας Πορφύριος: «Ήταν, λέει, ένας ασκητής και είχε δύο υποτακτικούς. Προσπαθούσε πολύ να τους ωφελήσει και να τους κάνει καλούς. Είχε, όμως, την ανησυχία αν όντως προχωρούν στην πνευματική ζωή, αν προσοδεύουν και κι αν είναι έτοιμοι για τη Βασιλεία του Θεού. Περίμενε ένα σημάδι γι' αυτό από τον Θεό, αλλά δεν έπαιρνε καμία απάντηση. Κάποια ημέρα θα γίνονταν αγρυπνία στην Εκκλησία μιας άλλης σκήτης, που απείχε πολλές ώρες από τη δική τους. Έπρεπε να γίνει πορεία μέσ' στην Έρημο. Έστειλε τους υποτακτικούς του απ' το πρωί, ώστε να φθάσουν νωρίς, για να τακτοποιήσουν την Εκκλησία, κι ο Γέροντας θα πήγαινε το απόγευμα. Οι υποτακτικοί είχαν προχωρήσει αρκετά, όταν άκουσαν ξαφνικά βογκητά. Ήταν ένας άνθρωπος βαριά τραυματισμένος και ζητούσε βοήθεια:

- Πάρτε με, σας παρακαλώ, τους έλεγε γιατί εδώ στην ερημιά κανείς δεν περνάει, ποιος θα μπορέσει να με βοηθήσει; Εσείς είστε δύο. Σηκώστε με και οδηγήστε με στο πρώτο χωριό.
- Δεν μπορούμε! του είπαν. Βιαζόμαστε να πάμε για την αγρυπνία, έχομε πάρει εντολή να ετοιμάσομε.
- Πάρτε με σας παρακαλώ! Αν μ' αφήσετε, θα πεθάνω, θα με φάνε τα θηρία.
- Δεν μπορούμε! τι να κάνομε, πρέπει να πάμε στο καθήκον μας.

Κι έφυγαν. Τ' απόγευμα ξεκίνησε ο Γέροντας για την αγρυπνία. Πέρασε απ' τον ίδιο δρόμο. Έφθασε και στο μέρος που ήταν ο τραυματισμένος. Τον βλέπει, τον πλησιάζει και του λέει:

- Τι έπαθες, άνθρωπε του Θεού; Τι έχεις; Από πότε είσαι εδώ; Δεν σε είδε κανείς;
- Πέρασαν το πρωί δύο μοναχοί και τους παρακάλεσα να με βοηθήσουν, αλλά βιαζόντουσαν να πάνε στην αγρυπνία.
- Θα σε πάρω εγώ. Μην ανησυχείς! του λέει.
- Δεν μπορείς εσύ, είσαι γέροντας, δεν μπορείς να με σηκώσεις, αδύνατον!
- Όχι, θα σε πάρω! Δεν μπορώ να σ' αφήσω!
- Μα δεν μπορείς να με σηκώσεις.
- Θα σκύψω, και συ πιάσου από πάνω μου και λίγο – λίγο θα σε πιάω σε κανένα κοντινό χωριό. Λίγο σήμερα, λίγο αύριο θα σε φθάσω.

Και τον πήρε με μεγάλη δυσκολία κι άρχισε να βαδίζει με το βάρος εκείνο μες στην άμμο πάρα πολύ δύσκολα. Ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι και σκεπτόταν: «Έστω και σε τρεις ημέρες θα φθάσω». Καθώς όμως προχωρούσε, άρχισε να νιώθει το φορτίο του πιο ελαφρό, πιο ελαφρό, και σε κάποια στιγμή αισθάνθηκε σαν να μη κρατάει τίποτα,. Τότε γυρίζει πίσω να δει τι συμβαίνει και βλέπει με έκπληξη πάνω του έναν Άγγελο. Ο Άγγελος του είπε:

- Μ' έστειλε ο Θεός να σε πληροφορήσω ότι οι δύο υποτακτικοί σου δεν είναι άξιοι της Βασιλείας του Θεού, γιατί δεν έχουν αγάπη».

Αδελφοί μου ο Χριστός σήμερα, μας καλεί να γίνουμε όλοι πλησίον για τους συνανθρώπους μας και να τους προσφέρουμε χωρίς διάκριση την αγάπη του Θεού. Αυτό έκανε και ο ίδιος. Φανέρωσε την αγάπη του Θεού – Πατέρα μέχρι σημείου που υπέμεινε Σταυρό και θάνατο για τη σωτηρία του κόσμου. Γι' αυτό μας διηγήθηκε και την σημερινή παραβολή. Για να μας πει τελικά, ότι ο πλησίον μας, θα μας βοηθήσει για να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή. Αμήν.